

இலங்கை மட்டக்களப்பு ஒப்பாரிப் பாடல்களின் இசைமரபுகள் தங்கராசா கோபிநாத் அ. *

அ இசைத்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Musical Traditions of Sri Lankan Mattakalappu (Batticaloa) Threnodic Songs Thangarasa Gopinath a, *

^a Department of Music, Annamalai University, Annamalai Nagar, Chidambaram-608002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
kopinath89@gmail.com

Received: 01-05-2021
Revised: 14-06-2022
Accepted: 18-06-2022
Published: 20-08-2022

ABSTRACT

Lullaby songs and threnodic songs are indispensable in the lives of men. Threnodic songs are also found as oral literature. Threnodics are songs that are sung after a person's death by his mother, wife, daughter, and other relatives, with a long tone to express the feeling of sadness, by telling about the nature and habits of the deceased. The theme of the song is the lifestyle of the deceased, the habits, the ability to speak, the physical appearance, and the relationship between the deceased and the singer. In this, the smallest of the sentences are found along with the rhyme and alliteration. These are often sung to the sound of a musical cry. Since it is an expression of emotions without any rhythm or meter, there are unique characteristics of the song, such as ups and downs, storytelling, intermittent crying, and singing of the three periods together, viz., vilampa kaalam (pacifying tune), thuritha kaalam (fast tune), and mathiya kaalam (medium tune). This is known as Pilakanam (lamentation), Kaiyarunilai (helplessness), Pulambal (wailing), and Irankarpaa (elegy). How to live is the grammar of a lullaby. But the grammar of the threnodic song is that it sings about the lifestyle of the deceased. In the house of death, the threnodic songs are formed by the expression of emotions and the mental status of those who have lost their relationships. These are new, different from person to person, according to their imagination, and correspond to the relationship between the dead and the singer. Field studies showed that a threnodic song is an expression of emotions that come without any restrictions. The purpose of writing this paper was to find out and document the fact that the threnodic songs sung in Batticaloa are characterized by the expression and uniqueness of emotions, along with many musical traditions.

Keywords: Threnodic Songs, Batticaloa Tradition, Music

முன்னுரை

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் லௌகீகம், வழிபாடு இரண்டிலுமே ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் லௌகீகத்தில் ஒப்பாரி எனவும், வழிபாட்டில் புலம்பல் எனவும் அழைப்பர். இப்பாடல்களில் இசை, உணர்வு, இசைக்கருவிகள், என பல இசைமரபுகள் பொதிந்துள்ளன. ஒப்பாரி என்பது அழுகைப்பாட்டு எனவும், இந்த கருத்தில் சங்க இலக்கியங்களில் இச்சொல் காணப்படவில்லை. எனவும், அதே போன்று “மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டதில்” என்னும் குறளில் (1071) இங்கு வந்துள்ள ‘ஒப்பாரி’ எனும் சொல் பிறிதொரு கருத்தைத் தருகின்றது. ஒப்பாரி (ஒத்தவர்) மற்றும் அழுகைப்பாடலாகிய ஒப்பாரி.

இறந்தவரை நினைத்துப் பாடும் பாடல் “ஒய்ப்பாரி” பிற்காலத்தில் ஒப்பாரி பாடலாகிவிட்டது அதாவது இறந்தவரே நீர் இவ்வாறு இருந்தீர்கள், உதவினீர்கள், பாதுகாத்தீர்கள் என்று ஒய்ப்புச் (கழிவு) சொல்லி அழுவது ஒப்பாரி எனப்பட்டது என கூறுகிறார். இவ்வாறு இருந்த போதிலும் ஒப்பாரியை ஒப்பு ஆரி எனவும், ஒப்புச்சொல்லி அழுதல் எனவும் பொருள் கொண்டும் பிற்காலத்தில் அழைத்தனர். என முனைவர் சக்திவேல் கூறி நிற்கின்றார். இவ்வாறு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி பற்றிய பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. இருந்த போதிலும் சங்க இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி பற்றிய பதிவுகள் காணப்படவில்லை மாறாக நடுகல் வழிபாடு (இறந்த வீரர்களை நினைத்து நடுகல் நட்டு தெய்வமாக வழிபட்டு கள்ளும், உணவும் படைத்து நடுகல்லிற்குப் பூசைசெய்தமையை) மரபு காணப்பட்டது ஆனால் ஒப்பாரி என்ற சொல் கையாளப்படவில்லை மற்றும் “கையறு நிலை” என்ற சொல் ஒப்பாரிபாடல்களுக்கு பதிலாக சில பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வழக்கில் காணப்பட்டது என அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறு பொதுவாக ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இருந்தாலும், மட்டக்களப்பில் காணப்படும் ஒப்பாரிபாடல்கள் பல இசைமரபுகளை கொண்டு காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பு ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பாடும் மரபானது ஒருவர் மரணமடைந்த பின்னர் அவரது சடலத்தை வீட்டில் வைத்து அடக்கம் (தகனம்) செய்வதற்கு முன்பு ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலாரும் அழுது புலம்புவர். இருந்த போதிலும் ஆண்கள் இறந்தவரை பற்றி பிறரிடம் சொல்லி சத்தமிட்டு ஒப்பாரி வைக்கமாட்டார்கள். ஆனால் பெண்கள் இறந்தவரின் சடலத்திற்கு அருகில் இருந்து அவரது பழக்கவழக்கங்கள், செற்பாடுகள், வாழ்க்கைக்கோலம் என்பவற்றை சத்தமிட்டு (நீண்ட ஓசை) புலம்பி அழுவர். இதனை ஒப்பாரி என்பர். என கள ஆய்வில் கோயிற் போரத்தைச் சேர்ந்த கதிரமலை பரமேஸ்வரி கூறினார்.

மேலும் மரணச்செய்தி கேட்டு வரும் உறவினர்கள் வருகின்ற போது அவர்களது உறவுமுறை பெயரைச்சொல்லி (மச்சாளே, அத்தானே, மாமாவே) என உறவினரை அழைத்து

“அப்பா என்னைவிட்டு பொயிற்றாரு”

“என்ட மகன் பொயிற்றான்”

என தலையில் கையினால் அடித்து புலம்புவர். ஒருவரது மரணச்செய்தி கேட்ட உறவினர் தன் நிலையை மறந்து பின்வருமாறு புலம்பி அழுது ஒப்பாரி பாடுவர் (Informer – Vairamuthu Kirupai amma, Age 68).

பாட்டியை நினைத்து பேத்தி பாடும் ஒப்பாரி

தனது அம்மம்மா (பாட்டி) இறந்த செய்தி கேட்டு பேத்தி அழுது புலம்பும்போது பாடும் ஒப்பாரி,

அம்மம்மோ பொயிற்றுயா- என்னை விட்டுத்து பொயிற்றையா

அழகு அம்மம்மோ-எனக்கு (Informer – Vairamuthu Kirupai amma, Age 68).

அப்பாவை இழந்த மகள் பாடும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள்

தந்தை எவ்வாறுதன்னை வளர்த்தார் எதனை வாங்கித்தந்தார், எவ்வாறு பேசுவார், என தனக்கும், தந்தைக்கும் இடையே காணப்படும் உறவு, தொடர்பு, அன்னியொன்னியம் என்பவற்றை நினைத்து, நினைத்து பாடுகின்ற பாடலாக ஒப்பாரிப்பாடல் 2 அமைகின்றது

“அப்பா அப்போ அப்பா

என்னை விட்டுத்து பொயிற்றாயே -அப்பா

எனக்கு யார் இருக்கா- இனி

கடவுளே உனக்கு கண் இல்லையா

என விதிகள் அற்ற பாடலாக உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக இது அமைகின்றது தன்னை மறந்த நிலையில் அழுதுகொண்டு பாடுகின்ற இப்பாடல் மனிதன் பூமியில் பிறந்த காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை எல்லோராலும் தவிர்க்க முடியாத பாடலாக காணப்படுகின்றது என அறியக்கூடியதாக உள்ளது (Informer – Veerakutti alagaamma, Age 83).

கணவனை இழந்த மனைவி பாடும் ஒப்பாரிப்பாடல்

ஒரு ஆணும், பெண்ணும்திருமணம் முடித்து பிள்ளைகளைப்பெற்று, பிள்ளைகளை வளர்த்து, அவர்கள் படித்து தொழில் எடுத்து வாழ்கின்றபோது திடீரென தன் கணவன் மாரடைப்பால் இறந்துவிட்டான். தன் கணவனை இழந்த மனைவி பாடுகின்ற புலம்பல் பின்வருமாறு அமைகின்றது என. தன் உண்மை நிலையை நேர்காணலில் இவ்வாறு கூறினார் (Informer – Ganapathipilai Chellamanickam, Age 72).

எனக்கு பூவும், பொட்டும் தந்த மகாராசா

எட்டு பொம்பிள்ள பிள்ளைகளை-தந்துத்து-பொயிற்றாயே

குடிச்சாலும், வெறிச்சாலும் - என்னோட தானே கிடப்பாய்

புள்ளயல் எங்க சாப்பிட்டுதுகளா எண்டு தானே

வாய் நிறைய கேப்பாயே அப்பாசாமி”

பொதுவாக தமிழர் வாழ்வியலில் திருமணம் ஆன பெண்ணின் அடையாளமாக பூவும், பொட்டும் காணப்படும் கணவன் இறந்த பின்னர் அதனை பெண்கள் அணியக்கூடாது என்பது எழுதப்படாத மரபாகும். ஏனவே கணவனை நினைத்து பாடுகின்ற ஒப்பாரியாகக் காணப்படுகின்றது (Informer – Ganapathipilai Chellamanickam, Age 72).

ஒப்பாரிபாடலும், முகாரி ராகமும் ஆஹிரி இராகமும்

பொதுவாக கர்நாடக சங்கீத உலகில் வாழ்வியல் இசைப்பாடல்களுக்கு பொருத்தமான ராகங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் சோகமான புலம்பல், ஒப்பாரி போன்ற பாடல்களுக்கு முகாரி, ஆகிரி போன்ற ராகங்கள் பொருத்தமாக இருக்கும் என கர்நாடக சங்கீத வாக்கேயகாரர்கள் தொன்றுதொட்டு வழக்கில் பதிவு செய்துள்ளனர். அந்தவகையில் முகாரி என்றால் சத்தமிடல், அழுகை எனப்பொருள்படுகின்றது. இது பச்சை நிறத்தினைக் கொண்ட ஓர் பெண் இராகமாகும். இந்த இராகத்துடன் தொடர்புடைய இராகங்களாக பைரவி (20), சால பைரவி (22), என்பவற்றை குறிப்பிடுகின்றனர் (Pakriswamy Bharathi, 2006). இதனைப் பாடினால் கருணைச்சுவையும், சோக உணர்வையும் வெளிப்படுத்த முடியும் எனவும், இதனை எப்பொழுதும் பாடலாம் அதிலும் பகலில் பாடுவது சிறந்தது என கூறப்படுகின்றது

ஒப்பாரிபாடலும், ஆஹிரி இராகமும்

சோகச் சுவையைத் தரக்கூடிய பிறிதொரு இராகம் ஆஹிரி ஆகும். இது 14 மேளமாகிய வகுளா பரணத்தின் ஜன்னியம் ஆகும். இதனை பண்டைய தமிழ் இசையில் ‘பஞ்சமம் பண் என அழைப்பர். இந்த இராகத்தை காலையில் பாடினால் அன்னம் (சோறு) கிடைக்காது என்பது பழமொழியாகும். இதனை இரவில் பாடுவது சிறந்தது எனவும், பழமையான முக்கிய இசைநூல்களில் இந்த இராகத்தை காணமுடியும். இது கரும் வெண்மை நிறம் கொண்ட ஆண் இராகமாகும் (Pakriswamy Bharathi, 2006).

முகாரி, ஆஹிரி என்ற இரு இராகங்களும் அழுகை, சோகத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடிய இராகங்களாகும். என தொன்று தொட்டு கர்நாடக இசையுலகில் கூறப்பட்டு வருகின்றது ஆனால்

ஒப்பாரி என்பது செவ்வியல் இசை (Carnatic music) உருப்படி இல்லை. இது ஒரு வாய்மொழி இசைவடிவமாகவும், நாட்டார் பாடலாகவும் காணப்படுகின்றது. இதனை சாதாரண மனிதனால் நினைத்த பொழுதினில் பாட முடியாது. தனது உறவினரை இழந்த பெண்கள் துயரம் மீதூரப்பெற்ற நிலையில், இறந்த நபரைப்பற்றிய சிறப்பம்சங்களை எண்ணி பாடுகின்ற ஒப்பாரிபாடலானது விதிகளையும், சாஸ்திரிய மரபுடன் பின்பற்றுகின்ற கர்நாடகஇசை ராகங்களான முகாரி, ஆஹிரி போன்ற இராகங்களை கொண்டு பாடுவர் என்பதனை சற்றும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது.

ஆய்வுபிரதேசத்தில் கர்நாடக இசையை பயின்றவரால் கூட அசாதாரண மனநிலையில். தனது உறவினரை இழந்த கவலையில் இந்த இராகங்களில் பாடமுடியாது ஆனால் இந்த இரு இராகங்களும் சோக உணர்வையும், அழுகையினையும் வெளிப்படுத்தும் இருந்த போதிலும் ஒப்பாரி நிகழ்த்துதல் (performance) ஒன்றினை நிகழ்த்தி (perform) செய்யும்போது இந்த இராகங்களில் பாடினாலும், சாதாரணமக்கள் வாழ்வியலில் முகாரி, ஆஹிரி இராகங்களில் 'ஒப்பாரி' பாடப்படுகின்றது என்பது சற்று ஏற்புடையதாக இல்லை என களஆய்வில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர்காணல்கள், இறந்த வீட்டில் உறவினர்கள் பாடுகின்ற ஒப்பாரிகளின் தன்மைகளைக் கொண்டு கூறக்கூடியதாக உள்ளது.

பறைமேள இசை

சங்க காலம் தொடக்கம் தற்காலம் வரை பறைமேள இசையின் பங்களிப்பு தமிழ்மக்களின் வாழ்வியலுடன் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் கி.பி.13 நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் கலிங்க மாகனால் செய்யப்பட்ட சமுகத்தொழில்முறை வரையறையானது நீண்டகாலமாக காணப்பட்டது அக்காலப்பகுதியில் உயர்வகுப்பு சமுகங்களாக முக்குவர், வேளாளர் என்போர் கருதப்பட்டனர். இவர்களது சமுகத்தினரின் வாழ்வு, இறப்பு, வழிபாடு தொடர்பான நிகழ்வுகளுக்கு மட்டும் இவ் இசைக்கருவிகளை இசைத்தல் பயன்படுத்தப்பட்டது பிற்பட்ட காலத்தில் இக்கலை ஒரு தொழிலாக மாற்றம் பெற்றபோது இரண்டாம் நிலை சமுகத்தினருக்கும் பறைமேளஇசை இசைக்கப்பட்டன. பறைமேளஇசை இசைக்கருவிகளாக இராசமேளம்(இராசப்பறை), பறைமேளம் (பெரிய மேளம்), தம்பட்டம் (சின்னப்பறை), சொர்ணாளி என்பவை கூறப்படுகின்றன. மற்றும் மரணவீட்டில் ஆரம்பதாளம், அறிவிப்புத்தாளம், தூக்குத்தாளம், சந்திமறித்தல் தாளம், சுடலைத்தாளம் என வெவ்வேறு தாளங்கள் வாசிக்கப்படும்.

பறைமேள இசையானது ஒருவர் இறந்த செய்தியை அறிவிப்பதற்காகவும், மரணவீடு எது? என்பதனை தெரியாதவர்களுக்கு தெரிவிக்கும் பொருட்டும் இசைக்கப்படும். மற்றும் இறந்தசடலத்தை மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் போது (தகனக்கிரியை) தகனம் செய்த சடலத்தில் இருந்து சாம்பலெடுக்கவும், அதனை கரைக்கும் போதும் பறைமேளம், குழல் என்பன இசைக்கப்படும்.

பொதுவாக மரணவீட்டில் அல்லது இறப்பு இடம்பெற்ற வீட்டில் உயவினர்கள் வருவதனை அறிவிக்கும் பொருட்டு பறைமேளமும், சொர்ணாளியும் வாசிக்கப்படும். அதேவேளை யாரும் மரணவீட்டிற்கு வராதநேரங்களில் சிறிது ஓய்வும் எடுக்கப்படும். தற்காலத்தில் ஆய்வுபிரதேசத்தில் பறைமேளமும், சொர்ணாளியினதும் இசையினையும் அனைத்து மரணவீடுகளில் கட்டாயம் இசைப்பதில்லை. இம்மரபானது பயின்றநிலையில் இருந்து சற்று குறைந்துகொண்டு வருகின்றது இருந்தபோதிலும் இறந்தவரது மகனோ மகளோ, சகோதரர்களோ, வெளிநாட்டில் இருந்து வரும்வரை சடலத்தை மரணவீட்டில் அடக்கம் செய்யாமல் அல்லது தகனம் செய்யாமல் வைத்திருக்கும் போது பறைமேளமும், சொர்ணாளியும் தற்காலத்தில் இசைக்கப்படுகின்றன. மற்றும் இத்தொழிலை செய்வோர், சற்று பொருளாதார ரீதியில் வளர்ச்சி நிலையில் இருப்பதனாலும், இத்தொழிலைசெய்த வகுப்பினர் இதனை செய்யவிரும்புவதில்லை மற்றும் இத்தொழிலை செய்த கலைஞர்கள் இறந்து விட்டதனாலும்இம்மரபு சற்று வழக்கில் இருந்து பின்பற்றப்படும்முறை குறைந்து கொண்டு செல்கின்றன. என களஆய்வில் அவர்கள் தனது நேர்காணலில் கூறினார் (Informer – Ganapathipilai Vasanthi, Age 53).

கண்டிராஜன் ஒப்பாரிப்பாடலின் கதைச்சுருக்கம்

கண்டியை ஆட்சிசெய்த இறுதிமன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கன் ஒருநாள் நகருக்குள் உலாச்சென்று கொண்டிருக்கும் வேளையில் பூப்பறித்துக்கொண்டு வீட்டின் புறக்கதவில்நின்று கொண்டிருந்த அழகிய பெண்ணை கண்டு தன்னை மறந்து காதல் வயப்பட்டான். அந்த அழகிய பெண்ணின் பெயர் பூசணி ஆகும். இந்த வேளைக்கு முன்னர் கண்டி மன்னனின் பட்டத்துராணி கெட்டகனவு ஒன்றைக் கண்டு மன்னனிடம் பின்வருமாறு கூறியிருந்தாள். அவளது கனவில் அரசனின் கிரீடம் சரிந்து மண்ணில் விழுவதாகவும், ஆங்கிலேயர் அரசனைப்பிடித்துக் கட்டுவதாகவும், நாட்டை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியதாகவும், அரசன் தூங்கும் மெத்தையிலே நாய் உறங்கியதாகவும், தன்தாலி அறுந்து நெருப்பில் விழுந்ததாகவும் கெட்ட கனவை கண்டு குழப்பத்தில் இருந்தாள். அரசன் பட்டத்து இராணியின் கெட்ட கனவினை சற்றும் சிந்திக்காது உலாவை முடித்துவிட்டு காம எண்ணத்துடன் பூசணினை அடைவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டான். இவ்வேளையில் தாதியர், மந்திமார், ஆகியோர் அரசனுக்குச் சீதையினால் இலங்கை அழிந்து போனவைமையும், கண்ணகியால் மதுரை அழிந்து போனமையும், திரௌபதியினால் குருநாடு அழிந்துபோனமை என்பவற்றை அரசனுக்கு எடுத்து கூறினர். “பூசணியினால் கண்டி அழிந்துவிடும்” என புத்திமதி கூறினர். அந்த அறிவுரைகளை அரசன் அலட்சியப்படுத்தி அதனை ஏற்க மறுத்தான். அத்துடன் பூசணியை எப்படியாவது அடைய வேண்டும் என முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான்.

அரசன் பூசணியின் தாய்மாமனான படைத்தலைவன் ஆலப்பிள்ளையைக் கடமையின் நிமித்தம் பலமைல்களுக்கு அப்பால் அனுப்பிவிட்டு பூசணியை அடைய முயன்றான். ஆனால் பூசணியோ கய்கையில் விழுந்து தற்கொலை செய்தாள். பின்னர் மன்னன் ஆலப்பிள்ளையின் மனைவி மங்கிலியத்தின் கையால் அவளது பிள்ளைகளையும் உரலிற் இட்டு கொலை செய்விக்கின்றான் (Informer – Gurunathapilai, Age 53). அத்துடன் மங்கிலியத்தையும் தனது வீரவாள் கொண்டு இரண்டு துண்டாய் வெட்டிவிடுகிறான். இறுதியில் ஆலப்பிள்ளை ஆங்கிலேயரின் உதவியுடன் கண்டி அரசனை கொலை செய்கிறான். கண்டி அரசும் ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கனின் மறைவுக்கு பின்னர் ஆங்கிலேயர் வசமானது சில நாட்களின் பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆலப்பிள்ளையை வைத்திருந்தால் தமக்கும் கேடு விளைவித்து விடுவான் என எண்ணி ஆலப்பிள்ளையை திட்டம் தீட்டி கடற்பயணத்தின் போது நடுக்கடலில் கப்பற் பொறியினால் இறக்கச்செய்தார் இந்த கண்டிராஜன் ஒப்பாரி மூலம் மக்களுக்கு தெரிவிக்கும் படிப்பினைகளாக அரசநீதி தவறக்கூடாது, பெண் பாவம் பொல்லாதது, காம இச்சை அழிவைத்தரும், அரசியல் ஆணவம் கூடாது, ஒற்றுமையாக வாழல், நம்பிக்கை துரோகம் கூடாது, பதவிது பியோகம் என்பன கூடாது என்பவற்றை கூறி நிற்கின்றது

ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கன் பிற இராச்சிய அரசனாக இருந்தாலும், அவனுக்கு மட்டக்களப்பிற்கு இடையே காணப்பட்ட அரசியல் தொடர்புகள், கலாசார, பண்பாட்டுத் தொடர்புகள், அரசன் ஆய்வுபிரதேச மக்களுக்கு செய்த உதவிகளுக்கு நன்றி மறவாமைக்கு ஏற்ப ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனுக்கு பன்னெடுங் காலமாக ஒப்பாரி இயற்றப்பட்டு மாலை வேளையில் வயதுமு திர்ந்த பாட்டிமார் சேர்ந்து அவரது சிறப்புக்களையும், உதவிகளை மறவாத வண்ணம் இந்த ஒப்பாரியை பாடுவர். பெருன்பான்மையான மக்கள் மனனம் செய்து பாடுவது சிறப்பான அம்சமாகும் (Informer – Gurunathapilai, Age 53) என ஒப்பாரியை கன்னங்குடாவைச் சேர்ந்த நாஅரசப்போடி குருநாதப்பிள்ளை கள ஆய்வின் போது குறிப்பிட்டார் (Informer – Gurunathapilai, Age 53).

கண்டி இராஜன் ஒப்பாரியனை வாய்மொழியாக பாடுபவர்களில் இருந்து ஒலிப்பதியப்பட்ட பாடல்கள்,

“திருவளர்வு மாலை மார்பா என் சிங்கராசாவே

கருவளவும் இங்கிலீசர் உம்மைக்கட்டவும் கனவுகண்டேனே

வாளுக்கு அரசே மன்னா மதுரைக்கு ராசாவே

போருக்கு நீயே புறங்காட்டாப்பூபதியே”

என ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கனது மனைவி தனது கண்டி இராச்சியம் ஆங்கிலேயரால் முற்றுகை இட்டதாக தான் கண்ட கெட்டகனவை அரசனிடம் கூறுவதாக இவ் ஒப்பாரிப்பாடலின் ஆரம்பப்பகுதி அமைகின்றது (Murugu Thayanidi, 2005).

முடிவுரை

மனிதர் வாழ்வியலில் தாலாட்டுப்பாடல்களைப் போன்று ஒப்பாரிப் பாடல்களும் இன்றியமையாதது எனலாம். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பாடப்படுகின்ற ஒப்பாரிப் பாடல்கள் தனித்துவமாக காணப்படுகின்றது. இப் பாடல்களை இறந்தவருடைய உறவினர்கள் மட்டுமே பாடுவர். இப்பாடல்களை பாடுவதனால் இறந்தவரின் குடும்பத்தினர் தங்களது கவலை, இறந்தவர் மீது கொண்ட பாசம், எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தையும் பிறரிடம் கூறும் வகையில் பாடுவர். இதனால் அவர்களுடைய கவலை படிப்படியாக குறையத் தொடங்கும். ஒரு நபர் தனது கவலைகளை தானே பாடி, அழும் போது அவரது உளம் ஆற்றுப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால் படிப்படியாக அவரது கவலைகள் குறைகின்றன. எனவே உள ஆற்றுப்படுத்துகின்ற மரபு எமது ஒப்பாரி பாடல் பாடுவதிலும் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் இசை ஆய்வாளனாக நோக்கும் போது இது ஒரு இசை ஆற்றுகையாகவும் காணப்படுகின்றது. பறைமேளம் இசைத்தல், உணர்ச்சி பொங்க பல கதி பேதங்களில் பாடுதல், கதைத்தல், வினா எழுப்புதல், ஒருவர் பாட, ஏனையோர் அழுது சமாதானப்படுத்துவர் போன்ற விடயங்கள் என்பன சேர்ந்து ஒரு வகையான இசை ஆற்றுகையாக கூற முடிகின்றது. இவற்றை ஆவணப்படுத்தி பல இசை, இசை மருத்துவம், இசை ஆற்றுப்படுத்தல் சார்ந்து மட்டக்களப்பு ஒப்பாரிப் பாடல்களை பல ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்திவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அத்திவாரமாக அமையும். இவற்றை மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினால் சிறந்த தமிழர்களது தனித்துவ இசை மருத்துவ விடயங்களும், இசை மரபுகளும் கண்டுபிடிக்கப்படும் என உறுதியாக கூற முடியும்.

References

Murugu Thayanidi, (2005) Kandirajan Oppari, Theni Pathippagam, Chennai, India.

Pakriswamy Bharathi, K.A., (2006) India Isai Karuvoolam, Kuselar Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License